

שכפל בה הכתוב לשון עדות, 'והיה שם כך לעד' 'וענתה השירה הזאת לפני לעד', ועוד ששירה זו קיימת לעולם ומשום כך בה הוא קיום העדות יותר מכולם (רמ"ק). **אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵי הָכִי אַרְבַּע אֵינוֹן** שאל רבי יצחק אם כן יש ד' עדים ולא ג' עדים. **אָמַר לִיה וְדַאי, אֲבָל גּוֹרֵל לֹא פְתִיב בִּיה סְהֵדוּתָא** השיב לו רבי יוסי שודאי כך הוא שיש ג' עדים, ואין הגורל במנין הגם שהוא מעיד על ישראל מאחר שלא כתוב בו לשון עדות[יח].

הבאר העידה שהיא שייכת ליצחק

בְּאֵר דִּי־יִצְחָק מְנַלָּן. דְּכֶתִיב, (בראשית כא) **בְּעֶבֶר תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה וְגו'** ומנין שיש בבארו של יצחק עדות לישראל, אלא הוא מזה

שכתוב 'בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת', דהיינו שהבאר העידה למי היא שייכת[יט]. **גּוֹרֵל, דְּכֶתִיב,** (במדבר כו) **עַל פִּי הַגּוֹרֵל תִּחְלַק**

אור הרשב"י

ומגלה את הדברים אך רק בג' מהם נאמר לשון עדות להיפרע מן החוטא (אור החמה בשם מהרח"ו).

[יט] וכמו שפירש"י לעדה – לשון עדות של נקבה כמו (להלן לא נב) ועדה המצבה, כי חפרתי את הבאר – מריבים היו עליה רועי אבימלך ואומרים אנחנו חפרנוה, אמרו ביניהם כל מי שיתראה על הבאר ויעלו המים לקראתו שלו הוא, ועלו לקראת אברהם (ומאחר שסתמוה פלשתים לאחר מות אברהם יצחק שוב חפרה ועל כן היא נקראת בארו של יצחק).

[יח] ומעם הדבר הוא הוא מאחר שבג' הדברים הנ"ל שנאמר בהם עדות, יש בהם עדות שאם הם יעברו על קיום אותו דבר הם יענשו, כי בארו של יצחק הוא עדות בין יצחק לאבימלך והיא תגלה את מי שעובר על הברית, והאבן של יהושע היא עדות על מי שיעבור על הברית והיה ראוי לעונש, וכן שירת האזינו היא עדות על מי שיחטא ויהיה ראוי לעונש, אבל הגורל אינו אלא לבאר למי שייך כל חלק וחלק בארץ, ולא שייך שם עדות להעיד על עונש, וסוד הענין הוא שבכל ד' הדברים הללו הם מצד המלכות המפרשת

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

נִחַלְתוּ, דִּהְיָה אָמַר, דָּא לִיהוּדָה, וְדָא לְבִנְיָמִין, וְכֵן
 לְבָלְהוּ. וְכֵן בְּגוּרֵל הִיָּה עֵדוּת, וּכְמַשׁ"כ 'עַל פִּי הַגּוּרֵל תַּחֲלַק נַחֲלָתוֹ', דִּהִינּוּ שֶׁהַגּוּרֵל הִיָּה
 צוּחַ וְאוֹמֵר חֶלֶק זֶה לִיהוּדָה וְחֶלֶק זֶה לְבִנְיָמִין וְכֵן בְּשֵׁאר חֲלָקֵי הַשְּׁבִטִים (רש"י). אַבְנָא
 דִּיהוֹשֻׁעַ, דְּכִתְיִב, (יהושע כד) הִנֵּה הָאֲבָן הַזֹּאת תִּהְיֶה בְּנוֹ
 לְעֵדָה וְכֵן בְּאֲבָן שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֵדוּת, וּכְמַשׁ"כ 'הִנֵּה הָאֲבָן הַזֹּאת תִּהְיֶה בְּנוֹ לְעֵדָה' עַל
 קִיּוֹם הַבְּרִית שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָה. וְהָכָא, וְהִיָּה שָׁם בְּךָ לְעֵד. וְכִתְיִב,
 וְעֲנַתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, הִיא וְדָאֵי אִסְהִידַת
 בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל וְכֵן כָּאֵן בְּשִׁירַת הָאֲזִינוּ נִכְפְּלָה הָעֵדוּת וּכְמַשׁ"כ 'וְהִיָּה שָׁם בְּךָ לְעֵד'
 'וְעֲנַתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד' וּמִשּׁוֹם כֵּךְ וְדָאֵי הִיא הַמַּעֲיָדָה בְּיוֹתֵר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן שִׁירָה
 זוֹ קִיַּמַת לְעוֹלָם וּמִשּׁוֹם כֵּךְ בַּהּ הוּא קִיּוֹם הָעֵדוּת יוֹתֵר מְכּוּלָם (רמ"ק).

כֹּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה שֶׁאִמַּר מֹשֶׁה כּוֹלֵם הָיוּ נִחְקָקִים בְּתוֹרָה שֶׁהִיא שְׁמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה
 מִצַּד הַמַּלְכוּת

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָאִי דְּכִתְיִב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 וְגו', אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תּוֹמָם. הָכָא
 אֵיתָ לְאַסְתַּכְּלָא, מַהוּ אֶת דְּבָרֵי, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 מִיִּבְעֵי לִיָּהּ. וּמַהוּ עַד תּוֹמָם [כ] הִנֵּה לְמַדְנָה שֶׁאִמַּר רַבִּי אֶלְעָזָר מַהוּ שְׁכַתּוֹב

אור הרשב"י

כֹּל הַדְּבָרִים לְצֵאת מִהַכּוֹחַ לְפֹעֵל וְאִזּוֹ יוֹשְׁלָמוּ
 בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה, וְזֶה גַם בְּדְבָרֵי הַתּוֹרָה
 שֶׁכֹּאֲשֶׁר יַעֲסוֹק הָאָדָם בָּהֶם, הִנֵּה יִקְנוּ
 שְׁלִימוֹת גְּדוֹלָה, וְכִפִּי צֵאת דְּבָרֵי תּוֹרָה מִפִּי

[כ] וּבְכַדִּי לְהַבִּין אֶת הַמֵּאמֵר הַבָּא נִקְרִים אֶת
 מִשְׁ"כ הָאוֹר הַחֲמָה בְּשֵׁם מִהֲרַח", שֶׁמֵּאמֵר זֶה
 הוּא כֹלֵל גְּדוֹלָה אֲשֶׁר הוּא שׁוֹרֵשׁ כֹּל הַתּוֹרָה,
 וְהִיא סוּד כּוֹוֹנַת הַבְּרִיאָה בְּקִיצוֹר, כִּי הוֹצֵרְכּוּ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וידבר משה וגו', את דברי השירה הזאת עד תומם, כי הנה כאן יש להתבונן מהו שכתוב 'את דברי השירה הזאת' והרי היה צריך לומר את השירה הזאת ולמה אמר 'דברי', ועוד מהו שכתוב 'עד תומם' והרי ודאי דיבר משה את כל השירה ולמה הוצרך לומר זה. **אֵלֶּא הֵכִי תֵאנָא בְּרָזָא דְּמִתְנִיתִין, כָּל אֵינוֹן מְלִי דְאָמַר מֹשֶׁה, כְּלָהוּ מִתְנַלְפִי בְשֵׁמָא דְקִדְשָׁא בְרִידָהוּא, וְכָל אֵינוֹן מְלִין הָווּ אֲתִיין, וְסִלְקִין וְנִחְתִין, וּמִתְנַלְפִין תַּמָּן** אלא כך למדנו בסודות המשניות, כי הנה כל דברי השירה שאמר משה כולם היו נחקקים בתורה שהיא שמו של הקב"ה מצד המלכות, כי כל אותם 'דברי' השירה היו באים לפני משה ועל ידו היו "דברי" השירה כל דיבור ודיבור עולים ויורדים ונחקקים בשמו של הקב"ה בשלימות גדולה. **וְכָל מְלָה וּמְלָה הָוָה אֲתִיָּא קֳמֵי מֹשֶׁה לְאַתְנַלְפָּא עַל יְדוּי וְקִיָּמָא קֳמִיָּה. וְהֵינּוּ דְכִתְיִב עַד תּוֹמָם** וכל מילה ומילה שהיתה באה לפני משה להיחקק על ידו היתה עומדת על ידו בכדי להיחקק על ידו בשמו של הקב"ה בשלימות גדולה, ומשום כך נאמר 'עד תומם', דהיינו שדבר זה היה עד שנשלמו דיבורי השירה להיחקק ע"י משה ולהשתלם בשלימות גדולה (אור החמה בשם מהרח"ו).

אור הרשב"י

להוריד כח השכינה שהיא סוד השירה הזאת, ולשתפה שם לעד בינו ובין ישראל, ואז כל דבר ודבר מן פרטי השירה הזאת היה יורד, וכביכול היה קונה שלימות ע"י משה, וזהו שאמר לאתגלפא על ידויו ואח"כ היה הדיבור

האדם, כך הם הולכים ועולים ובוקעים רקיעים ונעשים מהם רקיע למעלה, והנה כל השירה הזאת ידעת היותה במלכות ובה נכלל סוד שמו יתברך, וכמו שאמר בתחילתה כי שם הוי"ה אקרא, ורצה משה

הלימוד היומם

השירה היא מצד המלכות

רְבִי אָבָא אָמַר, אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁירָה הַזֹּאת
מִיָּבֵעֵי לֵיהּ, מֵאֵי קָא רְמִיזָא רְבִי אָבָא אָמַר לְבָאָר מִהוּ שְׁכָתוּב

'את דברי השירה הזאת' היה צריך לומר את דברי שירה הזאת ומהו בא לרומזו במש"כ
השירה בה' הידיעה. אֵלֶּא שִׁירָתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר,
כְּמָה דְאֵת אָמַר (שיר השירים א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה,
מִלְכָּא דְשִׁלְמָא כֹּלָא דִּילֵיהּ אֵלֶּא הוּא בֵּא לְהוֹרוֹת עַל סוּד שֶׁהַשִּׁירָה הִיא

מצד ה' אחרונה דמלכות והוא כמש"כ 'שיר השירים אשר לשלמה', דהיינו שהשירה היא
מצד המלכות, כי זו המלכות היא שירה למלך ז"א הנקרא שלמה שכל השלום שלו, מאחר
שהיסוד הנקרא שלום הוא מצידו, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי. (דְתַנְיָא כְּתִיב) (תהלים
צב) מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, לַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִפָּשׁ. שִׁיר
דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר והוא כמו שביארנו על מה שאמר נעים זמירות

ישראל בתהילותיו 'מזמור שיר ליום השבת', דהיינו שהמלכות היא שיר מזמור לקב"ה ז"א
הנקרא שבת, דהיינו ג' קו' ש' הוא הת"ת הכולל חו"ג שהוא מתייחד עם המלכות הנקראת
ב"ת, כי כן שיר השירים אשר לשלמה הוא סוד המלכות שהיא שיר לז"א שהוא מלך שהיסוד
הנקרא שלום הוא מצידו. (שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, שִׁיר דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר, וְהִכָּא
אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁירָה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר).

אור הרשב"י

חוזר למקומו באור גדול, ומעלה עליונה וזהו היו קונים ע"י משה שלימות ומעלה.
שנאמר עד תומם כלומר עד השתלמותם כי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000